

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. I. De Titulo Beneficij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

cessaria ministrare, donec sibi per eum, vel alium, de competenti Beneficio sit provisum. Si verò certas commisisti eidem ordinare personas, tu (qui prævidere hoc casu, *an haberent titulum?* debuisti) taliter ordinato ad prædicta, donec per te Beneficiatus fuerit, obligatus existis. Eis autem, quibus à Dicecesanis datur licentia, ut possint, à quo voluerint, Episcopo ad omnes Sacros Ordines promoveri: *non qui ordinant, sed qui tribuunt licentiam (cùm eam dare non debeant titulum non habenti)* ad præmissa, *si titulum non habeant*, obligantur; Trid. Sess. 21. c. 1. de Reform. cujus hic tenor est:

2152. Cùm non deceat, eos, qui Divino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis de decore mendicare, aut fordidum aliquem quæstum exercere: compertumque sit, complures plerisque in locis ad Sacros Ordines, nullo ferè delectu, admitti, qui variis artibus, ac fallacijs confingunt, *se Beneficium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere*: statuit Sancta Synodus, *ne quis deinceps Clericus secularis, quamvis aliàs sit idoneus moribus, scientiâ, & ætate, ad Sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitime constet, Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere.* Id verò Beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quòd ad illius Beneficij titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito, quòd aliunde vivere commodè possit: *& aliter facta resignatio nulla sit.* Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes, ordinari posthac non possint, *nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem, verè ab eis obtineri, taliâque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint*: atque illa deinceps, *sine licentia Episcopi*, alienari, aut extingui, vel remitti, nullatenus possint; donec Beneficium Ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint: antiquorum Canonum pœnas super his innovando; quibus juribus suppositis, pro fundamento dicendorum in seqq. nota, quòd Titulus ille, communiter vocari solet *titulus mensæ*; hic porro titulus triplex sit, Beneficij Ecclesiastici, patrimonij, & Religiosæ paupertatis.

§. I.

De Titulo Beneficij.

PRIMUM est, ut quis ordinari possit ad ^{2153.} *titulum* Beneficij Ecclesiastici, requiri, quòd sit Beneficium certum, ac perpetuum, patet ex *cit. c. si Episcopus*. 2. quòd sufficiant fructus ejus ad decentem Clerici sustentationem, ut loquitur Trid. *cit. 3.* quòd sit actu collatum, & pacificè à Clerico possessum; sic communis.

Circa hæc not. 1. Beneficium aliter considerari, ut quis ejus titulo *fiat subditus Episcopi*; aliter, ut *ad ejus titulum quis ordinetur*. Ad illud plura requiri constat à n. 2137. & seqq. & sufficere etiam Beneficium manuale ex n. 2138. secus, ad istud. Nam Beneficium, ad cujus titulum quis ordinatur, debet esse perpetuum *ex priorinum*.

Not. 2. ut quis *ad titulum* Beneficij ordinetur, non sufficere titulum Beneficij, stipendij ab Episcopo assignandi super fructibus suæ mensæ Episcopalis; cùm morte concedentis extingatur, nec in præjudicium Successoris gravari poterit: secus est, de titulo Capellanæ, vel Coadjutoriaræ, si ex concessionem Papæ sit irrevocabilis; quia sic ei provisum est *ad dies vitæ*; quod etiam procedit de pensione perpetua, sed ad sustentationem sufficiente.

Not. 3. hanc sufficientiam Beneficij, ad ^{2156.} congruam sustentationem, non æqualiter ab omnibus exponi. Pirhing hic n. 70. dicit, sufficere, *si cum patrimonio certo, ac stabili præbeat sufficientem alimoniam Clerico*; imò aliqui dicunt, sufficere, si Beneficij fructus tanti sint, ne Clericus, ad illud ordinatus, mendicatò vivere debeat; sic Parisius l. 5. c. 6. q. 155. Verùm Concilium Trid. *cit.* requirit sufficientiam *ad commodam*, hoc est, *honestam* (quæ scilicet qualitatem Personæ talis Clerici deceat) *sustentationem*: in praxi autem, ut vult Pirhing *cit. n. 71.* sufficere, quòd Beneficium sit actu collatum, & sine conditione acquisitum, etiam possessione nondum accepta, sed mox accipienda; quod etiam docet Rodriquez p. 2. c. 5. q. 10. Layman in *cit. c. Episcopus, de præbend.* sed quoad hoc, propter novam constitutionem Innocentij XI. videatur *§. licet*, in n. 2128. ubi longè aliud constitutum est.

Ex

2157. Ex dictis colliges 1. non posse aliquem ordinari ad titulum Beneficij de futuro obtinendi; quia Concilium requirit Beneficium actu collatum. Colliges 2. posse quem ordinari in Subdiaconum, vel Diaconum, ad titulum Beneficij actu collati, esto fructus ei non currant, nisi adepto Presbyterio. Colliges 3. posse quem ordinari ad servitium perpetuum alicujus Ecclesie vel Altaris, ad quod cum consensu Episcopi, vel alterius Prælati deputatus est, ut inde ali debeat, donec aliam sufficientem sustentationem habeat; sic Zerola in praxi Episcoporum V. dimissoria, in Respons. ad 5. & colligitur ex Trid. sess. 23. de Reform. c. 16. ubi dicitur, quod nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, Sancta synodus, vestigiis sexti Canonis Concilii Chalcedonensis inhærendo, statuit, ut nullus in posterum ordinetur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur, ubi suis fungatur muneribus, ne incertis vagetur sedibus. Quod si locum inconsulto Episcopo deseruerit, ei factorum exercitium interdicitur; idem est de redditibus alicujus Seminarij ad servandum in Beneficio illi unito, juxta declarat. S. Congreg. apud Garciam p. 2. de Benefic. c. 5. n. 104. Citatum porro decretum Tridentini, de non ordinandis, nisi qui iudicio sui Episcopi utiles, ac necessarii Ecclesie, vel loco, pro cuius utilitate, vel necessitate assumuntur, adscribantur, ubi suis funguntur muneribus, ne incertis vagentur sedibus, executioni datum, maximæ utilitatis foret, & necessitatis; ne tot, in Sacris Ordinati, exigua statûs Clericalis commendatione, vagi, ac otiosi Presbyteri darentur.

§. II.

De Titulo patrimonij.

2158. CUM in c. Episcopus, de præbend. dicatur, Clericum in Sacris ordinari non debere, sine titulo, nimirum beneficij, nisi bona patrimonialia habeat; deducitur, hæc, si ad commodam vitæ sustentationem, sufficientem, æquiparari titulo, quoad effectum Sacrorum Ordinum eo titulo recipiendorum; non tamen, nisi Episcopus

judicaverit, illos esse assumendos pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum, ut dicitur in Trid. sess. 21. de reform. c. 2. de quo supra n. 2157.

Notand. autem, hanc utilitatem sufficienter haberi, si, ordinandi ad patrimonium, sint viri docti, & probatæ vitæ; sic Garcia cit. nu. 74. Not. 2. nominè patrimonij hinc venire bona propria Clerici, sive illa habeat à parentibus, sive suo labore, sive donatione, aut quovis alio iusto titulo.

Not. 3. ut bona patrimonialia censentur sufficientia ad decentem vitæ sustentationem, requiri. 1. quod sint bona certa; nam de incertis ferri nequit iudicium sufficientiæ; 2. ut sint immobilia, vel, si mobilia sint, in immobilia convertantur; mobilia enim rarò sunt perpetua; sic Azor p. 2. l. 3. c. 4. q. 7. 3. ut sint libera, hoc est, non obligata, ære alieno, vel censu annuo, dote &c. alias enim facilè à Creditoribus auferuntur; sic Ugolinus de offic. Episcopi c. 26. §. 11. nu. 3. 4. ut sint frugifera, dando scilicet ordinato annuum redditum. Nam idem est, rem non habere, & habere inutilem, ut dicitur L. quoties 6. ff. qui satisfacere cog.

Not. 4. ordinatum ad titulum patrimonij, non posse hoc alienare, sine consensu Episcopi, nisi prius ipsi Clerico, quoad decentem sustentationem stabilem, aliunde sit provisum; sic Trid. sess. 21. cap. 2. quod retulimus supra: alienatio autem, secus facta, est ipso jure irrita; sic Pirhing cit. nu. 72. §. porro. Advertendum autem, quamvis ordinatus ad titulum patrimonij, postquam aliunde habet, quo perpetuò decenter vivat, non possit illi sine consensu Episcopi renunciare juxta Barbosa. in c. Tuis questionibus, 23. de præbend. nu. 9. contrarium tamen etiam probabile esse; quia tunc cessat finis dispositionis in contrarium in Trid. quod solum requirit consensum Episcopi, nisi aliunde illi provisum sit; sic Filliucius tom. 3. ff. 41. c. 1. num. 5. Si autem titulus, ad quem quis ordinatus fuit, perit casumate, vel aluvione, Episcopus, promotus tenetur providere, nisi aliunde juvari possit; sic Barbosa. in c. Tuis questionibus, 23. de præbend. nu. 4. Clericus autem ordinatus ad suum patrimonium, in hoc gaudet privilegio immunitatis Ecclesiasticæ, ut ex jis non